

finder anvendelse ved opgørelsen af bidragsgrundlaget.

Sammenfattende kan det derfor siges, at når arbejdsløshedsdagpenge indgår i bidragsgrundlaget for den selvstændigt erhvervsdrivende, så bevirker opgørelsen af bidragsgrundlaget – netto grundlaget – på den anden side, at fradragsberettigede udgifter til befordring, faglige kontingenter og lignende fradrages i bidragsgrundlaget, hvilket lønmodtagere ikke har mulighed for.

Regeringens holdning er, at reglerne om bidragsgrundlaget for selvstændigt erhvervsdrivende set under ét findes både gunstige og rimelige, og Regeringen ser derfor ingen grund til at ændre arbejdsmarkedsfondsloven på dette punkt.

Spm. nr. S 3958

Til socialministeren (13/9 01) af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren udarbejde en oversigt over, hvad kontanthjælpssatserne skulle have været i 2001, hvis de havde fulgt henholdsvis prisudviklingen og lønudviklingen, siden 1982?«

Svar (24/9 01)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det kontanthjælpssystem, der var gældende i 1982, byggede ikke på faste kontanthjælpssatser, men på et skønprincip. Således kunne der i *forbigående hjælp* til underhold i almindelighed højst udbetales beløb svarende til 90 % af folkepensionens grundbeløb med et tillæg for hvert barn svarende til det særlige børnetilskud efter § 4, stk. 3, i lov om børnetilskud og andre familielydelser. Ved hjælpens udmåling måtte der i øvrigt dels tages hensyn til sådanne faste udgifter, som i betragtning af de hidtidige levevilkår skønnes rimelige, dels lægges vægt på de fremtidige levevilkår, der kunne blive en følge af den ændring, der er sket i pågældendes eller familiens situation. Den samlede hjælp kunne ikke overstige det beløb, som udbetaltes personer, der fik dagpenge efter højeste sats og ikke havde andre indtægter. Der var tilsvarende helt forskellige regler for *varig hjælp*.

Da der senere indførtes faste satser, var udmålingen af hjælpen stadig ganske anderledes

end i dag, nemlig bestående af grundydelse, bolig- og børnetillæg. Desuden var ydelserne skattefrie. Størrelsen af bolig- og børnetillæg afhang af boligudgiften og antal børn.

Da man ikke kan sammenligne dagens satser med et system, der ikke byggede på faste satser, er udarbejdelsen af en sådan oversigt ikke mulig.

Spm. nr. S 3964

Til arbejdsministeren (13/9 01) af:

Frank Aaen (EL):

»Vil ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål S 3584 udarbejde en oversigt over, hvor stor dagpengenes kompensationsgrad gennemsnitligt har været i årene fra 1982 til 2001, desuden oplyse hvad dagpengemaximum skulle være i 2001-kr, hvis deres købekraft skulle være på samme niveau som i 1982, henholdsvis have samme kompensationsgrad som i 1982?«

Svar (26/9 01)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

1. Kompensationsgrad

Kompensationsgraden*) angiver, hvor stor en andel af indkomstbortfaldet i forbindelse med ledighed, der dækkes via arbejdsløshedsdagpenge. Kompensationsgraden vil på grund af dagpengereglerne være mindre end eller lig med 90 pct. Hvis den udbetalte dagpengesats er mindre end dagpengemaximum bliver kompensationsgraden 90 pct. og hvis udbetalingsatsen er lig med dagpengemaximum vil kompensationen blive mindre end 90 pct.; hvor meget mindre vil afhænge af den hidtidige indtægt. Jo større den hidtidige indtægt er, jo lavere vil kompensationen være, hvilket skyldes at dagpengeudbetalingen ikke kan overstige dagpengemaximum.

Kompensationsgraden kan referere til forskellige tidsperioder – for eksempel en time, en

*) Kompensationsgrad må ikke forveksles med begrebet dækningsgrad, der angiver forholdet mellem udbetalte dagpenge og det maximale dagpengebeløb. Dækningsgraden anvendes til budgetteringsformål som et summarisk mål for, hvor meget de ledige i gennemsnit får udbetalt i forhold til højeste dagpengebeløb, og siger dermed ikke noget om kompensationen i forbindelse med ledighed